

[Lange.]

gørende —, yderligere i et Aar paalægges 65 pCt., saa maa man være klar over, at dette gøres ikke, uden at der sker Skade derved. Den højtærede Finansminister beklagede ogsaa, at man var nødt til at gaa med til disse Skattepaalæg; det er vel Udtryk for, at der selv inden for Regeringspartiets Rækker er ved at vaagne en Erkendelse af, at man ikke kan blive ved med at forhøje de direkte Skatter. Men man har under Forhandlingerne erklæret, at naar man gik med til en Forhøjelse af de indirekte Skatter, saa maatte man ogsaa have en Forhøjelse af de direkte; det kom i anden Række, om der virkelig var Brug for disse Skattebeløb. For at kunne holde paa Princippet maatte man kræve, at de direkte Skatter ogsaa blev forhøjet.

Jeg tror nu, det er en stor Misforstaaelse, at man kan blive ved at forhøje de direkte Skatter uden at bringe Erhvervslivet i forøgede Vanskeligheder. Mit Parti tror, at det, der i Øjeblikket snarest skulde ske, var en Nedsættelse af de direkte Skatter, for at man kunde faa Erhvervslivet i Sving igen og faa aflastet den Arbejdsløshed, som ikke vil blive afhjulpet ved nye Byrder paa Erhvervslivet. Naar man foretager disse meget betydelige Forhøjelser af Skatten til Staten, samtidig med at mange Kommuner ogsaa paalægger forøget Skat — vi kan jo blot se paa Københavns Kommune, hvor man taler om en Skatteforhøjelse af 20 pCt. —, maa det efter vor Opfattelse føre til en Forøgelse af Arbejdsløsheden. Mange erhvervsdrivende, der tvinges til at betale disse store Ekstraskatter, som de slet ikke har kunnet forudse, da de lagde deres Budget for det kommende Aar, har ingen anden Udvej end at tage Pengene ud af deres Driftsmidler, og dette maa naturligvis føre til, at Virksomhederne indskrænkes i Stedet for at udvides.

Det ærede Medlem (Jensen-Aale), der talte som Ordfører for det socialdemokratiske Parti, sagde, at Kapitalen maatte ogsaa være med til at bære disse Byrder. Ja, Kapitalen er vist med til at bære mange Byrder under de nuværende Forhold, men hvad er i øvrigt Kapitalen? Ja, det er dels de mange Smaaspareres Fælleskapital, dels de Driftsmidler, som staar i Bedrifterne, og som gør det muligt at skaffe Arbejde til dog en stor Del af vor Befolkning. Jeg tror, at den Opfattelse, at man i det lange Løb kan hjælpe de arbejdsløse ved at gøre Indhug paa

Indhug i Erhvervenes Driftsmidler, er en fejlagtig Opfattelse og en Opfattelse, som man nok vil blive klar over, man maa forlade.

Jeg skal til Slut sige, at dette Forlig efter vor Opfattelse ligner Januar-Forliget deri, at Regeringen paa de afgørende Punkter har faaet sine Ønsker opfyldt, medens Venstre efter vor Mening maa vise megen Resignation for at kunne stemme for dette Forslag. Naar man hørte den ærede Ordfører for Partiet Venstre og den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, maatte man faa den Opfattelse, at Venstre var forholdsvis tilfreds med Resultatet. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at Gennemførelsen af dette Forslag vilde fremkalde Forstaaelse og Anerkendelse i Befolkningen, i hvert Fald i den store Del af Befolkningen, medens den ærede socialdemokratiske Ordfører syntes at være meget utilfreds med det, man her gennemfører. Jeg tror, det var et fejlagtigt Billede, man der fik, jeg er tilbøjelig til at tro, at de to ærede Ordførere benyttede Ordene til at skjule deres inderste Følelser med. Vi har den Opfattelse, at hvis Venstre sammen med os havde vist Fasthed i Modstanden mod Regeringens Forslag, kunde et langt bedre Resultat være naaet.

Venstres Ordfører sagde ikke noget om, hvorvidt Sagen skulde henvises til Udvalgsbehandling, og jeg gaar derfor ud fra, at Venstre ikke ønsker en saadan. Heller ikke jeg skal kræve Udvalgsbehandling, idet jeg gaar ud fra, at vi her staar over for et politisk Forlig, som man ikke kan vente at faa noget ændret i. Vi ønsker ikke en Gntagelse af de Skinforhandlinger, der fandt Sted under Behandlingen af de forskellige Forslag, som hørte med til Januar-Forliget, og derfor, hvis det er saaledes, at man her staar over for en Afgørelse, som i Virkeligheden er truffet, skal vi ikke kræve nogen Udvalgsforhandling, selv om vi mener, at Erhvervslivet havde haft Krav paa at faa Lejlighed til at gøre Indvendinger over for disse vidtgaende Forslag, og selv om vi mener, at disse Forslag er saa vidtrækkende, at en omhyggelig, men derfor ogsaa noget langvarig Udvalgsbehandling vilde være nødvendig. En Udvalgsbehandling, der strækker sig fra den ene Dag til den anden, har vi ingen Interesse i. Men uanset dette agter vi ved anden Behandling at stille en Række Ændringsforslag, som falder sammen med de Ændringsforslag, mit Parti har stillet i det andet høje Ting. Hvis disse ikke vedtages — hvad jeg jo ikke gør mig store Illusioner om, at de vil blive —, vil vi da ved Sagens